

"pelegrí" tona de pes

—Quan l'han trobat, ja era mort?

Ara, s'hi afageix el fill, i ens contesta:

—Sí. Del contrari, no l'haguéssim pas pogut portar. Les xarxes eren parades d'ahir, a la nit. I quan les hem anat a treure, hi hem trobat el peix. De fet, no tenia perquè ser mort, ja que potser no feia ni cinc hores que hi era enganxat. Però aquests peixos, en veure's atrapats, es veu que moren de por. I, a més, resultà atrapat per la cua...

—Els ha costat molt de dur fins ací?

Ens contesta el pare:

—Sí. Déu n'hi do! Com que estava agafat per la cua i dintre el mar no el podíem girar, l'hem hagut de portar així, i ha costat força.

—Abans, n'havien "pescat" algun altre, de peix, com aquest?

—Fa dos anys; però era molt més petit. Feia uns tres-cents quilos.

—I aquest, quant fa?

—Així, a cop d'ull, deu fer uns set-cents o vuit-cents quilos.

—I quan se'n treu?

—Si vol que li digui la veritat, encara no en farem prou per a pagar la xarxa que ens ha trencat. Hem quedat amb en "Sidro" Bosch, que l'ha comprat, en tres mil pessetes.

—Què se'n fa, d'un animal així?

—Es porta a Barcelona o, a voltes, a Palamós. Allí li treuen la pell i el tallen "a rodanxes", com la tonyina. Molt em penso que és carn per a zoològics, però també pot ser que algun tall vagi a parar a la cassola d'algú...

Haguéssim estat xerrant molta estona; però la tarda ja acabava de caure, i a aquests homes de la mar encara els quedava feina per fer. Allí quedava el peix, el "pelegrí", que a les xarxes de la "Bonança II" havia acabat la seva ruta, pres de la por.

Després ens estranya que els vells llops de mar tinguin tantes coses per explicar, quan ja no surten i passen els asolellats matins d'hivern cosin les xarxes o mirant, tan sols, el mar...

Antoni Godoy i Tomàs

El "pelegrí", capturat

TOT PER LA CASA I
LA CONSTRUCCIÓ

La Bernadette

Av. Ntra. Sra. de Montserrat, 5

Teléfono 25 65 10

Urb. Sta. Margarita - S. M. 18-19

ROSAS (Gerona)